

še sicer nekatere tiste pesmi, ki jih je Bračko imel, pa vendar nič ne štimajo, akoravno se hodijo na teden dvakrat in še v nedeljo učiti. Ja seveda, pesmi ne morejo štimati, ker se zato pevke bolj štimajo na koru. Kar po dve se za enega vlečeta (?) Tako se toraj obnašajo pevci. Vprašajmo pa tiste ljudi, kateri hodijo k sv. maši na kor! Gotovo bi mi vsak rekel: resnica je ker včasih se obnašajo bolj za kakšno koruzno likanje kakor pa za cerkev. Pred enim letom bili so pevci starejši in pametnejši. Zapeli so nam možki zbor tako, da je bilo veselje poslušati. Tudi mešan zbor, bil je izvrsten. Žal da so že odstopili. Pridite še enkrat nazaj! Pa zdaj? Pobjeljajte se vendar! Pri petju in obnašanju, drugače bodemo vas, mi učili reda v cerkvi, ako se cerkev ne ogleda na vas. Tudi tebi organist svetujemo, da si naročiš boljše pesmi, da si ne bo treba zatikati uš v cerkvi. Toliko za danes, ako se ne predručite kmalu več.

Tihi opazovalec.

Cirkovce. Kdor bere kak drugi častnik, kakor Slov. Gospodar in enake je brezbožneš, brezverec in take Bog očitno kaznuje. Tako je rekel naš gosp. župnik Ravšl dne 9. t. m. na priznici. Nedavno so namreč pastirji nagnali kobilo nekega posestnika v dva metra globoko močvirje, iz katerega jo je štiri ure pozneje 8 mečnih mož s štrikami komaj un potegnili. Zavoilo huđega napora je kobila obolela in bo bržčas za nič; ker pa oni posestnik ne trobi glih v župnikov rog, je župnik to nesrečo porabil ter izustil gorj imenovane besede. Z drugimi besedami bi se to reklo; njegovo ženo in otroke in zlahto hujskati proti njemu (to je gosp. župnik že v Slov. Gospodarju enkrat storil), ter mu spodkopati ugled pred občinstvom, kategera gotovo v večji meri uživa, kot gosp. župnik. Žali Bog, nesreče so itak rade pregoste, če pa tako nesrečo katoliški duhovnik porabi za hujskanje in svoje politične kozle, je to surovost prve vrste, katero bi pri ogerskih čilkožih zastoj iskali. Gosp. župnik, koliko svinj je pa predlankim Vam poginilo (oziroma ste jih morali zavoljo boleznih zaklati)? Je tudi Vas Bog očitno kaznoval? Ali ste si šteli svinsko kugo v srečo? Ali Vam je pomrebiti neznanu da je pred kakimi 5. leti cekmestu strela ubila na polju dve kobili ter mu užgala voz pšenice? Veste morbit pri kom je namreč izbruhnil lani oni grozoviti požar v Mihovcah in Drgonji vesi? Veste pri kom je letos po zimi začelo gorjeti v Cirkovcah? So to Stajercijanci ali liberalci ali brezverci? Njih je Bog morebiti očitno kaznoval? Ne; nesrečni so bili; čeravno so glavni stehri Vaše bahatije. V nedeljo pa le zopet kličite Boga za prico, da črez farmane nič huđega ne rečete, pa morete malo bolj glasno in pa razločno povedati, ne pa kakor bi polne uste žgancov imeli. Če se Vam pa le malo na rep stopi, pa vpijete, kakor bi Vam jermen s hrbta drl. Kar je pa gosp. župnik tistokrat kvasil o različnih časopisih, tam gosp. urednik morebiti kdo drugi kaj naznani, ker meni se že gabi o tej zadevi kaj več pisat. Gospod župnik: ljudstvo Vas je sito, kakor pokvarjenega zelja in če se ne pomijete bo moral ta smrad končno zavohati gospod Mihael sam in da bi se to prej ko mogoče zgodilo v to pomozhi Bog.

Iz Sladke gore. Dragi urednik „Stajerca“, spet sem prisiljen šteti k mizi in Vam poslate jako zanimivi dopis; čeravno me že moja žena ozmerja za potrato papirja in časa, pa ker so tukajšnji klerikali jako ponosni nato, če zamorejo kak dopis prebrati v našem „Stajercu“, ker so prepričani da naš list resnico odkriva; ko bi pa vedeli, da ni, bi ga ne spoštovali tako visoko; da dajejo za eno številko eno krono. To je nekaj imenitnega; rešnico tega dokaže sledeča dogodba: V preteklem tednu nekega dne je bil naš visoki pa vendar vboji Jurček Vipotnik v Šmarji v gostilni g. Maks. Gradt in je tam zahteval od g. Franz Arzenšek, mesarja, da mu naj prinese tisto številko „Stajerca“, ki je o njemu pisala vso resnico in visokost njegove službe, ki jo ima farji opraviti. Obljubil je da mu da eno krono za njega; seveda ta napredni mož mu to željo hitro postrže in tudi zahteva od nem krono od njega; ali prej visoki Vipotnik se je hitro ponižal na ponižnega Jurčeta, ker ni imel popolnoma krone v svojem žepu, doma pa še menda manj in g. Arzenšek

mu ga ni hotel na kredit dati kakor je Vipotnik zahteval; Jurček ni dobil Stajerca, ki ga tako visoko ceni in spoštuje. Čuj, Jurček, ker te radi imamo in ti želimo da bi si še kaj opomogel pri svojem gospodarstvu, da ti ne bo trebalo dajati za eno številko „Stajerca“ krone, na naslov „Slavno uprav. Stajerca v Ptuj in pošljite 3 krone in dobil ga bodeš vsako soboto skozi celo leto; in potem si lahko priručniš, koliki dobička boš naredil, ako to storiš. Za tisto pa ti dobro stojimo, da ti ga bodo radi redno pošiljali; če pa že ne moreš poslati 3 krone, pa pridi k nam v Lemberg in ga dobiš skoraj pri vsaki hiši in vsak ti ga bode rad izposodil... Opomba uredništva: Kakor slišimo, se ti Jurček zelo jeziš nad onim dopisnikom in dolžiš tamošnjega naprednega gostilničarja in kovača. Ker žal dene, da bi bil kdo drug kriv in tako krivico trpel, ti samo toliko naznanimo, da omenjeni ni v nikaki zvezi z onim dopisom in sploh mu ni bilo nič znano, dokler ni dobil lista, da ga je prečital. Ta dopisnik je nekje dolej za turško granico in ker so bili zdaj močni vetrovi, je vse tvoje napake zaneslo k nam! Mi imamo taki aparat, da nam vse proti nadržka in še le potem od tukaj gre v Ptuj v čistilnico. Na svidenje v prihodnji številki. Vohojzanjim.

Žihpolje: Ljubi Stajerc! Ker si pri našem g. župniku tako priljubljen, da te berejo na priznici, se ne moremo premagati, da tebe napredni list naročimo. Ker naš g. Mihl znajo tako zvito spreobrniti resnico v laž, bi bilo zanje zelo koristno, da bi brali večkrat „Stajerca“. Da piše „Stajerc“ odkritosrečno in ljubi resnico, smo mi lahko prepričani in zato zopet par novih naročnikov iz žihpoljske fare. Op. ur.: Le tako naprej, Korošci! Bravo!

Kako je letos s sadjem v tu- in inozemstvu.

Kakor se je že koncem julija opozarjalo v poročilu, ki ga je razposlala vnočevalnica za sadje, bo letošnji pridelek sadja, razen pri hruškah, zelo lep in tudi kakovost tega sadja bo, kakor vse kaže, enako dobra ko lani.

Vkljub dolgotrajni suši, ki je trajala od srede maja do prve polovice julija, se sadje ni dosti poslabašo. Najbolj so trpela pravzaprav le jabolka in zgodnje češpelje, ki so zaradi suše po nekaterih krajih srednje in spodnje Stajerske potpadale z dreves, predno je prišel čas za to. Vinorejcem je dolga suša več koristila ko škodila; v vinogradih kaže sedaj zelo lep in upamo lahko, da bomo imeli lepo, ponekod celo zelo lepo trgatav.

Z ozirom na letošnji pridelek in da lahko pravočasno določimo primerno ceno zanj, hočemo v naslednjem podati poročilo, kako stoji s sadjem po drugih kronovinah in državah, ki pridejo v poštev za naš izvoz in kjer imamo lahko korist ali škodo. Po poročilih, ki smo jih dobili iz popolnoma zanesljivih virov, bo pridelek sadja sledeči:

Niže Avstrijsko pričakuje lep, deloma zelo lep pridelek jabolk in marelic, lep pridelek pri češpljah in srednje lep pri hruškah.

Gornje Avstrijsko bo, kakor čujemo, imelo srednje lep, oziroma lep pridelek.

Tirolsko bo vkljub lepemu lanskemu pridelku imelo tudi letos lep pridelek jabolk, sliv in laških orehov, zato pa malo hrušek.

Na Češkem bo mnogo jabolk, srednje mnogo hrušek in precej sliv, češpelj in laških orehov, ravno tako mnogo marelic in breskev.

Na Hrvaškem in v Slavoniji pričakuje mnogo jabolk, malo hrušek in precej mnogo češpelj, sliv, grozdja in laških orehov.

Nemčija, kamor smo doslej največ izvažali, bo imela poprečno srednje lep pridelek jabolk, ki jih bo na Bavarskem, Badenskem in Virtemberskem malo več. Hrušek bo srednje veliko, precej dober pridelek upajo dobiti pri marelicah, breskvah, češpljah, slivah in laških orehah.

V Italiji bo vkljub izredno lepemu lanskemu pridelku tudi letos precej mnogo sadja in sicer, kakor se nam poroča, v okolici Milana in Genova, manj pa ga bo v južni Italiji (okoli Neapla).

Švica bo imela vkljub hudi vremenski nezgodi dne 23. maja 1908 zaradi velikih sadnih nastavkov mnogo jabolk, a manj hrušek in sliv.

V Srbiji pričakujejo malo jabolk in hrušek, češpelj in sliv, marelic in breskev.

Na Rumunskem in Bolgarskem bodo imeli lep pridelek pri sadju, posebno mnogo pa sliv in češpelj.

V Belgiji, na Holandskem in Švedskem bodo imeli precej jabolk in sliv, a malo hrušek.

V Ameriki pričakujejo lep pridelek.

Kakor lahko posnamemo iz navedenega, bo pridelek sadja letos mnogo večji kot je bil lani. Posebno se to vidi pri jabolkih, ki so letos mnogo bolj cvetela ko lani.

Če pregledamo torej vse te podatke, lahko pričakujemo lep pridelek (z malimi izjemami) pri jabolkih, malo manjši pri češpljah, slivah in laških orehah, srednje mnogo marelic in breskev in malo hrušek.

Zato bo cena sadja razun hrušek zelo nizka; lahko že danes rečemo, da se bo več sadja ponujalo v nakup, ko res kupilo.

Zato priporočamo, naj se ne nastavijo previsoke cene, da se bo lahko prodajalo. Sadje-rejci se naj, če želijo kupcev, obrnejo na vnočevalnico za sadje pri zvezi gospodarskih zadrug v Gradcu, Franzensplatz 2. Ta daje tudi drage volje pojasnila o vsakokratni ceni sadja in odgovore na druga vprašanja, ki se tičejo prodaje sadja.

Novice.

Cesarjev rojstni dan. Pretekli torek praznoval je cesar in kralj Franc Jožef I. svoj 78. rojstni dan. V 60. letu svojega vladanja praznuje visoki starček svoj 78. rojstni dan!... Imamo različne narode, vere, stranke v tej konglomeratu podobnih držav. Pravzaprav obstoji vsa avstro-ogrska monarhija iz samih nasprotij. Na severu potomci nekdanjih „vitezkih Poljakov“, izkoriščevalni zlahčiči, ki sanjarijo še vedno o združenem poljskem kraljestvu, vkljub temu, da je zgodovina že davno račune o poljski državi sklenila. In potem Rusini, narod, ki deloma noče biti svoj lastni narod, ki je punrtarski in nezadovoljni, da se ne ustraši niti pred političnim umorom. Poljak tlačil, izkorišča, izse-sava Rusina, — Rusin pa komaj čaka, da bi se maščeval nad Poljakom. Nadalje Čeh, — mlad, nadut in do skrajnosti prevzetan narod, katerega cilj je še vedno „češko državno pravo“, ki hoče pridobiti kroni sv. Vavclava zopet isto veljavo, kot jo je imela pred zmago habsburske družine. Na vzvodu te tako pisane monarhije opazujemo Madžara. Ljudje, ki bi bili pred pol stoletjem obešeni zaradi veleizdajstva, so tam v pokrajini bečijarstva — ministri. Armado hočejo podjarmiti v suženstvo svojega azijatskega jezika. Spominjajo se menda časov (ali pa jim vsaj v krvi tečijo), ko so kot Huni in Avari preskakali meje in v krvi in ognju praznovali svoje roparske zmaga. Na jugu imamo Hrvatve in Srbe. Vidimo Dalmatinca, ki je zanemarjal krasno svojo deželo, ki je v lenobi na tleh ležal in plavo morje opozoval, mesto da bi z delom bogatstvo širil. Vidimo balkansko navdahnjene Jugoslovane, ki se ne boje veleizdaje, ki se združujejo s kraljevorilci v Srbiji, ki hočejo uresničiti divjo državo „južnih Slavena“. In zopet vidimo Italijana, kateremu niti „oče Rad-decky“ ni izbil iredentistično blaznost iz buče, ki hoče z bombo in bodalom dokazati, da je sin slavne „cultura romana“... Ali si moremo predstaviti večjih nasprotij? Peklenski kotelj je to, ki bobni in doni in kuba viharje in dela nemir. In nad tem peklenskim koteljom drži 78 letni starček svoje žeslo že 60 let sem... Krepka natura, ponosna, nepremagljiva volja mora to biti! On je videl otroke umirati, on je pokopal ženo, ki jo je zabodel zločinski Italijan, on je moral trpeti poniževanje in se pripraviti za strastjo. A še je tu! Še živi stari Franc Jožef I.! Naj bi usoda dala, da nam ostane ohranjen, kajti on je središče, on je ravnotežje državi, brez njega se razstrela ta peklenski kotelj... To so resne misli, ki nas obdajo ob 78. rojstnem letu cesarja in kralja Franc Jožefa I.!